

dnia 26 lipca 2022r

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki
Al. Jerozolimskie 181
02 - 222 Warszawa

z siedzibą w przy ulicy
działając w interesie własnym oraz w interesie publicznym : na podstawie art. 2 -
4 Ustawy z dnia 11.07.2014r (Dz.U. 2018 poz. 870) o petycjach, wnosi na ręce Prezesa URE petycję o :

- weryfikację już wydanych jak i procedowanych decyzji zatwierdzających taryfy dla ciepła dla przedsiębiorstw działających na terenie miasta
- podjęcie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki działań zmierzających do zapobiegania kolejnym podwyżkom cen energii cieplnej i opłat stałych z nią związanych,
- podjęcie działań przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz wprowadzenia instrumentów ochronnych dla gospodarstw domowych zasilanych w energię ciepłą na potrzeby centralnego ogrzewania i podgrzewania wody z sieci ciepłowniczych w tym w szczególności w sytuacji, kiedy energia ta wytwarzana jest przez ciepłownie i elektrociepłownie wykorzystujące do spalania węgla.

Zgodnie z art. 23 ustawy Prawo Energetyczne zatwierdzana taryfa ma zapewniać ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, a także nakłada obowiązek pogodzenia interesów producentów, dystrybutorów i odbiorców energii cieplnej po dogłębnej kontroli, analizie i weryfikacji poszczególnych kosztów a także ustalanie maksymalnego udziału opłat stałych w łącznych opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla poszczególnych grup odbiorców.

W naszej ocenie doszło do zachwiania i zmniejszenia ochrony interesów odbiorców kosztem ochrony interesów producentów i dystrybutorów ciepła szczególnie, że mamy do czynienia z sytuacją faktycznego monopolu i całkowitym brakiem alternatyw dla odbiorców ciepła w budynkach wielorodzinnych.

Ciepło wytwarzane jest w Elektrociepłowni Gorlice i dostarczane za pośrednictwem sieci przesyłowej Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Gorlicach. Obecnie ustalona decyzją Prezesa URE z dnia 07 lipca 2022r znak: OKR.4210.37.2022.RF zmiana taryfy dla Elektrociepłowni Gorlice powoduje, z dniem 01.08.2022r następujący wzrost cen :

- energia ciepła z 46,89zł netto na 85,22 zł netto czyli wzrost cen o 81,74%,
- opłata za moc zamówioną z 9.192,32 zł/MW/m-c netto na 16.707,40 zł/MW/m-c netto czyli wzrost cen o 81,74%.

Nadmieniamy, że nie jest to pierwszy wzrost cen w 2022r. Wcześniej, w miesiącu kwietniu br. nastąpił wzrost cen (również zatwierdzony decyzją Prezesa URE) odpowiednio za energię ciepłą z 44,51zł na 46,89zł tj. o 5,35% oraz za moc zamówioną z 8338,64zł/MW/m-c na 9192,32zł/MW/m-c netto czyli o 10,24%.

Oznacza to łączną podwyżkę cen w 2022r w przypadku energii cieplnej o 91,46% a w przypadku mocy zamówionej o 100,36%.

Niezależnie od tych opłat, ponosi również koszty usług przesyłowych na rzecz M.P.G.K. Sp. z o.o. Gorlice, którego wniosek taryfowy obecnie jest procedowany przez URE w Południowo - Wschodnim Oddziale Terenowym i według posiadanych informacji wnioskowana taryfa może być wyższa o kilkadziesiąt procent (nawet 50) w stosunku do aktualnie obowiązującej.

01.08.2022

RKP 84507

Dla odbiorców końcowych oznacza to wzrost kosztów podgrzania wody i centralnego ogrzewania wynoszący co najmniej 50% a być może więcej – w zależności od wysokości zatwierdzonych podwyżek.

W naszej ocenie wzrost cen opłat stałych na poziomie 81,74% a w skali całego 2022r o 100,36% nie jest w żaden sposób uzasadniony i jest niewspółmiernie wysoki do wskaźnika inflacji, zmian poziomu najniższego wynagrodzenia a nawet kosztów energii elektrycznej. Pragniemy nadmienić, że Elektrociepłownia, wg informacji prasowych, od pewnego czasu nie jest zobligowana do ponoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji co wielokrotnie, przez różne przedsiębiorstwa wykorzystywane jest jako główny składnik – przyczynę wzrostu kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw czyli wysokie ceny uprawnień również nie powodują wzrostu kosztów.

Nie możemy się pogodzić z faktem, że całość ryzyka prowadzenia działalności gospodarczej przez Przedsiębiorstwa jest przerzucana na odbiorców końcowych i to w sytuacji monopolu jaki faktycznie panuje.

Odbiorcy końcowi nie mają żadnego wpływu na możliwość zmniejszania strat przesyłowych, politykę inwestycyjną przedsiębiorstw, wykonywanie lub nie działań modernizacyjnych czy też politykę zakupu paliwa.

Nie może być tak, że zatwierdzana taryfa musi uwzględniać zysk przedsiębiorstwa, dbać o jego rentowność bez względu na koszty jakie przez to poniesie druga strona, w tym przypadku najsłabsi uczestnicy rynku. Rozumiejąc trudną sytuację oczekujemy również zrozumienia drugiej strony – odbiorcy.

Można wręcz stwierdzić, że przedsiębiorstwa energetyczne mają sytuację komfortową – jeśli źle skalkulują taryfę mogą wystąpić o jej zmianę czyli nie ponosić ryzyka prowadzenia swojej działalności, także w interesie tych przedsiębiorstw jest ciągłe zwiększanie sprzedaży a nie działania na rzecz energooszczędności, zmniejszania emisji zanieczyszczeń, zmniejszania zużycia ciepła. Dotyczy to zarówno Producentów ciepła jak i Przedsiębiorstw Przesyłowych – wszak taryfa ma zawierać godziwy zysk a marża naliczana jest od ilości ciepła. Spadek sprzedaży ciepła zmniejsza zysk.

Dodatkowo, nie dość, że zatwierdzane są ogromne podwyżki cen to słyszymy w prasie, radio i telewizji, że mimo tego nie mamy nawet gwarancji, że w ogóle to ciepło będzie dostępne.

Analizując dane historyczne można zauważyć, że na przestrzeni ostatnich 18 lat (2004-2022) w przypadku Elektrociepłowni cena 1GJ energii cieplnej wzrosła o 314,9% (z 20,54zł na 85,22zł) a bez uwzględniania ostatniej zmiany z VII 2022 jest to wzrost o 128,29% (z 20,54zł na 46,89zł). W przypadku Przedsiębiorstwa Przesyłowego wzrost cen w analogicznym okresie wyniósł w taryfie A1A 100,52% (z 13,49zł na 27,05zł) i wzrośnie jeszcze bardziej po zatwierdzeniu nowych taryf. Dla porównania skumulowany średnioroczny wskaźnik inflacji w latach 2004-2021 wyniósł 49,92%.

Chcielibyśmy zwrócić również uwagę na stosunek opłaty przesyłowej do opłat producenta. W przypadku energii cieplnej w 2004r : cena 1GJ energii wynosiła 20,54zł a opłata przesyłowa zmienna 13,49zł co stanowiło 65,68% opłaty za energię ciepłą. Wg cen z lipca 2022r stosunek ten wynosił 57,69% (46,89zł/GJ energii vs 27,05zł/GJ przesyłu zmiennego). Na przestrzeni 18lat stosunek ten spadł zaledwie o 7,99%.

Powstaje zatem pytanie – czy Urząd analizując wnioski taryfowe analizuje również działania Przedsiębiorstw na rzecz poprawy ich efektywności?

Porównując średnioroczne ceny węgla pomiędzy 2004r (459,67zł/tonę) a 2021 (996,60zł/tonę) można zauważyć wzrost cen węgla w ciągu 18 lat o 116,81% jednakże koszt paliwa jest tylko częścią kosztów produkcji energii cieplnej.

W naszej ocenie wzrost cen paliwa powinien mieć również znikomy wpływ na wysokość opłat stałych, niezależnych od zużycia.

Podawany wzrost cen węgla w 2022 o 300% oczywiście przekłada się na ceny energii ale dlaczego również na opłaty stałe? Przedsiębiorstwa energetyczne zapewne posiadają wieloletnie umowy na dostawę węgla, uregulowane kwestie dotyczące cen, kar umownych, minimalnych poziomów zapasu paliwa. Brak dostawy węgla winien skutkować naliczeniem kar umownych i tym samym powinno to być również uwzględniane w cenach dla odbiorców końcowych – nie tylko i wyłącznie wskazywany wzrost cen zakupu węgla.

Tymczasem ostatnio zatwierdzony wzrost opłat w taryfie dla EC jest identyczny zarówno dla opłat stałych jak i zmiennych.

Wprowadzona ochrona odbiorców końcowych poprzez czasowe obniżenie podatku VAT z 23% najpierw na 8% a następnie na 5% aktualnie w pewnym stopniu chroni odbiorców ale nie mamy żadnej gwarancji terminu jej obowiązywania (aktualnie tylko do 31.10.2022) a ponadto powrót do stawki podstawowej spowoduje realnie wzrost kosztów dla mieszkańców o różnicę czyli o 18%.

Tzw. dodatek węglowy w wysokości 3000zł na gospodarstwo domowe również nie dotyczy mieszkańców zasilanych z sieci ciepłowniczych ciepłem produkowanym przez ciepłownię i elektrociepłownię, które produkują ciepło przy wykorzystaniu węgla jako paliwa – jak to ma miejsce w Gorlicach.

Wszystkie wyżej przytoczone fakty wskazują jak dużym uderzeniem w budżety rodzin są zatwierdzane przez Prezesa URE taryfy dla ciepła, a należy pamiętać że sporą grupą zamieszkującą zasoby spółdzielni (w przypadku naszej spółdzielni powstałej na bazie dawnych mieszkań zakładowych) są emeryci, renciści i osoby o niskich dochodach. Fakty te wskazują też, jak ważną rolę ma do odegrania Urząd Regulacji Energetyki i jak duża odpowiedzialność ciąży na osobach zatwierdzających taryfy.

Szybkie, pozbawione wnikliwej kontroli i analizy skutków wprowadzanych taryf i bezkrytyczne zatwierdzanie horrendalnych taryf mogą stanowić tragedię dla wielu rodzin i prowadzić do szybkiego zubożenia mieszkańców.

Zatwierdzane przez URE taryfy powodują wzrost miesięcznych kosztów w przypadku rodzin posiadających centralnie ciepłą wodę i ogrzewanych ciepłem systemowym nawet o kilkaset złotych miesięcznie.

Nowe ceny za ciepło zmusiły nas do wprowadzenia podwyżek zaliczkowych opłat za ogrzewanie i podgrzewanie wody. Są to podwyżki rzędu 50%. Ponieważ okres rozliczeniowy to rok kalendarzowy, kalkulując koszty ciepła na 2023r być może zmuszeni będziemy do kolejnych korekt opłat zaliczkowych po to, żeby w rozliczeniu końcowym uniknąć bolesnych dla mieszkańców dopłat do rozliczeń.

Wytrzymałość mieszkańców i zaufanie do instytucji mających stać na straży interesów odbiorców jest mocno zachwiane szczególnie, że jesteśmy wręcz bombardowani doniesieniami o planach kolejnych podwyżek chociażby energii elektrycznej, także zatwierdzanej przez Prezesa URE.

Mając na uwadze wyżej wymienione argumenty wnosimy jak na wstępie niniejszego pisma i oczekujemy zdecydowanych działań ze strony Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz mieszkańców – odbiorców końcowych energii.

Z poważaniem